

prøve at give et svar på, hvorfor Venstre er drejet 180 grader i denne sag i forhold til den holdning, partiet har haft indtil nu ude i alle de mange kommunalbestyrelser, som har Venstreledelse, og hvor man har været meget positive over for den indsats, der udøves i henhold til denne lov.

Jeg forstod svaret sådan, at Venstre var imod det, fordi Venstre var imod bosnierloven. Altså den omstændighed, at Venstre i sin tid stemte imod, at man i sin tid sagde, at mennesker, der har levet i uvished i 2 år, nu skulle have de samme rettigheder som andre og fik mulighed for varig opholdstilladelse i Danmark, betød, at man selvfølgelig så også var imod at lempe planproceduren for at sikre deres indkvarteringsforhold.

Det kan man godt kalde konsekvens, men man kan også kalde det mangel på menneskelighed. Jeg er sikker på, at fru Birthe Rønn Hornbech foretrækker det første frem for det sidste, men jeg er ikke i tvivl om, at jeg selv mener, at det er det sidste, der er tilfældet.

Hvad drejer dette her sig om? Det drejer sig om, at hvis vi ikke laver loven om, vil de 18.000 bosniere, som i dag bor i flygtningelandsbyer eller er midlertidigt indkvarteret i eksisterende bebyggelse, være nødt til at aflytte de pågældende steder med det samme. Så vil vi få store problemer ude i kommunerne med at finde ordentlig varig beboelse til dem. Så vil vi netop opleve det problem, som fru Birthe Rønn Hornbech jo flere gange gentog, og som hun er meget opmærksom på den politiske effekt af, nemlig at mange danskere vil opleve det som uretfærdigt, at bosnierne bliver skubbet foran dem i boligkøen, for kommunerne skal jo klare problemet.

Jeg bryder mig ikke om Venstres holdning i denne sag. Fremskridtspartiets holdning kan man have respekt for, for den er jo i tornende overensstemmelse med, hvad partiet altid har sagt om disse spørgsmål, og hvad hr. Aage Brusgaard sagde, da vi behandlede forslaget første gang. Jeg tror endda, at hr. Aage Brusgaard prøvede at indsamle underskrifter for at få det til folkeafstemning. Så alvorligt så man på forslaget dengang. Det er der ikke noget overraskende i. Det er troværdigt, det er et logisk standpunkt.

Men Venstres standpunkt! Når der nu i Folketinget mod Venstres stemmer var et flertal for, at de pågældende mennesker skulle have varig opholdstilladelse, skylder vi dem så ikke, at man ude omkring i kommunerne har mulighed for at give dem en ordentlig behandling?

Jeg har allerede kommenteret hr. Jens Jørgensen.

Til fru Anne Baastrup vil jeg gerne sige, at hun faktisk har ret i én ting – og det vil jeg gerne prøve at få rettet undervejs i behandlingen – nemlig at selvfølgelig har den reducerede planprocedure, som vi af nød og betryk har i denne særlige lovgivning, ikke den samme miljømæssige værdi som den eksisterende planlov. Selv om Landsplanafdelingen i et godt samarbejde med kommunerne faktisk gør en stor indsats for at forhindre fejlplaceringer, kan nogle eksperter i København aldrig erstatte den viden, som naboer har i et lokalsamfund, og som ville være blevet nyttiggjort i forbindelse med en normal lokalplansprocedure.

Jeg er altså helt enig med hende. Vi må finde en måde at få rettet det op på, for selvfølgelig slår vi også os selv lidt for munden, hvis Fremskridtspartiet pludselig kunne komme tilbage til os og sige, at vi selv havde sagt, at det miljømæssigt kunne ske fuldt forsvarligt, uden at befolkningen havde så meget at skulle have sagt på et senere tidspunkt. Jeg kan meget vel forestille mig andre lovforslag, hvor det hele vender 180 grader rundt, således som hr. Aage Brusgaard allerede har været inde på.

Jeg skal sige til hr. Aage Brusgaard, at han har ret i, at lovforslag nr. L 86 er en væsentlig del af baggrunden for dette lovforslag.

Jeg skal som mit eget synspunkt sige til, jeg tror, det også var fru Anne Baastrup, at jeg ikke mener, at flygtningelandsbyerne er egnede til permanente boliger. Det kan godt være, at der er nogle menneskelige hensyn, der tilsiger, at man kan bo der i en længere periode, og at man i hvert fald skal være sikker på, at man senere hen kan blive indkvarteret på en ordentlig måde i samfundet, men et 17 m² rum til fire mennesker, to voksne og to børn – hvilket slet ikke er ualmindeligt – er ikke en menneskebolig efter danske forhold, og derfor kan det kun være en midlertidig indkvartering med henblik på en mere anstændig og varig løsning af problemerne.

Fru Gerner Nielsen og jeg er fuldstændig enige, jeg havde nær sagt som vi plejer at være det, og det samme er jeg med hr. Bent Hindrup Andersen, som har den, synes jeg, interessante betragtning, om man ikke lige så godt én gang for alle kan indstille sig på, at i den urolige verden, vi lever i, vil der desværre komme flygtninge til Danmark, også selv om vi jo efterhånden har en meget restriktiv udlændingelov herhjemme.